Ой час їхать, Марусенько,
Тобі до господи!..
Ох, болить моє серденько
Від сеї невзгоди!
Ой збирайся, моя галко,
Ти до чоловіка!
Жаль нам тебе, серце, жалко,
Жаль буде довіка!"
"Як покину немовлятко,
Що я ж годовала?..
Плаче мати, плаче батько...
Ой бідна ж я стала!
Що ж робити? така доля
Припала нам з неба!
Хоч їхать жаль,— їхать треба!
На те панська воля!
Ой прощайте ж, добрі люди!
Прощай, моя Соню!
Нехай Госпідь з вами буде!
Прощай і ти, Фроню!"
16 октября 1852 г., Харьков

[21] — Соничка — дочка П. Гулака-Артемовського.